

[Anders Mølgaard]

sterende uddannelser samt finde nye, attraktive løsninger. I dag starter som bekendt ca. 93 pct. af en ungdomsårgang på en erhvervsfaglig eller gymnasial ungdomsuddannelse, men frafaldet er desværre hele 16 pct. Det samlede resultat er derfor, at næsten hver fjerde ung i dag ikke gennemfører en ungdomsuddannelse.

Der er altså et reelt behov for at gøre en indsats over for de unge, som i dag ikke føler sig hjemme i de eksisterende ungdomsuddannelser eller ligefrem lider nederlag i det nuværende formaliserede uddannelsessystem.

Det foreliggende forslag til oprettelse af en ny fri ungdomsuddannelse skulle efter regeringens plan imødekomme et alternativt uddannelsesbehov for ca. en tiendedel af den store gruppe unge, som i dag ikke gennemfører en ungdomsuddannelse.

I Venstre ser vi naturligvis positivt på muligheden for at lave skræddersyede individuelle uddannelsesløsninger, som tager udgangspunkt i den enkelte unges ønsker og forudsætninger. Der hersker ikke tvivl om, at arbejdsmarkedet i stigende grad vil efterspørge alsidige kvalifikationer, fleksibilitet og stærke personlighedstræk. En god faglig ballast gør det ikke alene i fremtiden.

Jeg tror, at forudsætningen for, at vore unge må få en god vandring på livets landevej, er, at vi generelt skærper interessen for udvikling af den enkeltes styrkesider, den personlige kompetence.

Som Venstremand kan jeg derfor kun glæde mig over, at vor radikale undervisningsminister sætter det enkelte unge menneske i centrum.

Men selv om jeg ikke ønsker at være kættersk, fristes jeg til at spørge, om lovforslag nr. L 122 ikke kun putter virkelighedens verden ind i formelle rammer. Som bekendt er det jo typisk, at de unge 17-, 18-, 19-årige vælger en ekspeditionstur uden for skolernes vinduer i 1, 2, 3 år, og spørgsmålet er, om man ikke med dette lovforslag putter den livsekspedition i formaliseret form eller skaber en formaliseret forankring til uddannelsessystemet, og om man ikke også foranker det i forskellige støt-teordninger, herunder SU.

Som bekendt er der jo i tusindvis af unge, som vælger at tage på højskole, arbejde på hotel i Schweiz, plukke druer i Sydfrankrig, arbejde på en farm i New Zealand eller måske

være tre måneder på en produktionsskole eller bruge tid på at være gymnastikleder.

Indfører vi med det planlagte uddannelsesbevis i virkeligheden en moderne skudsmål-bog?

Hvad angår målgruppen for denne nye uddannelsesmulighed, står det i bemærkningerne, at den både henvender sig til såkaldt stærke og svage unge. Jeg føler, at bukserne er ved at sprække her. Umiddelbart har jeg den fornemmelse, at en så stærk frihedspræget uddannelse primært vil virke tiltrækkende på bogligt stærke unge, der ønsker et klart alternativ til de eksisterende ungdomsuddannelser, altså en uddannelse, hvor der er mulighed for et stærkt personligt præg. Jeg frygter, at der er lidt romantik i lovforslagets målgruppedefinition.

Det er jo heller ikke længe siden, vi her i Tinget vedtog en lov om EGU, som burde være ideel for de mange unge, som måske ikke tilfældigvis har deres styrkeside på det boglige område. Så måske skulle vi gøre en større kraftanstrengelse for at realisere EGU-forslaget.

Jeg vil kort til sidst lige komme med et par stikordsbetragtninger:

For os i Venstre er det også vigtigt, at den frie ungdomsuddannelse får en klar og selvstændig profil. Og efter vores mening er der, som også andre ordførere har været inde på, behov for at præcisere meritmulighederne.

Vi mener også, at der er behov for nogen præcisering med hensyn til støttemuligheder, så der ikke sker misbrug af SU-systemet.

I Venstre kunne vi også forestille os, at der ville være en del skepsis hos arbejdsmarkedets parter. Hvordan har ministeren og ministeriet planlagt at sælge denne uddannelse til arbejdsmarkedets parter?

Som sagt er der altså flere uklarheder, som vi ønsker præciseret under udvalgsarbejdet, inden vi meddeler vores endelige stillingtagen til forslaget.

Ebba Strange (SF):

Da vi havde debatten her i salen om undervisningsministerens redegørelse om uddannelse til alle, tog jeg på SF's vegne positivt imod det afsnit, der stod om de frie ungdomsuddannelser. Derfor har jeg selvfølgelig også gået og ventet spændt på, hvordan i alverden man vil putte sådan noget ind i en lovramme.